Kyselý déšť - Maxa, Martin

Ač náhodou znám ještě pár můz
čas běží dál, jen mění se vkus.
I vášeň těch dam v žalostný blues
kde dřív býval chrám je rozbitá tvrz.

Už slyším jen pláč zklamaných zahořklých můz
nářek co nevydá než na pár slz - kyselej déšť
Já vím jen ztrácím čas, vždyť kyselých slz neubývá
a můj pláč žádnou z nich nepřetaví na rubín.

Nejspíš mám zkrátka pech a namísto můz v domě skrývám
jenom pár vadnoucích konkubín.
Ač splatil jsem daň
za každou z mých vášnivých dam okřídlených
ač v dlani už mám jen několik rýh
ač zavřel jsem krám a sklidil jen smích
pořád mi zbývá ta poslední znich
jen náruč má studenou jak nesmytej hřích - kyselej sníh.

Já vím jen ztrácím čas, vždyť kyselých slz neubývá
a můj pláč žádnou z nich nepřetaví na rubín.
Nejspíš mám zkrátka pech a namísto můz v domě skrývám
jenom pár vadnoucích konkubín.

A tak dál ztrácím čas a nikomu nic nezazlívám
přece vím, že není slov co přetaví škvár na rubín.
Taky vím nejspíš proč na mě teď svým prstem kývá
škaredý, zahořklý cherubín.